

Arrest

**nr. 77 528 van 19 maart 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 18 maart 2012 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 maart 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 maart 2012 om 11 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CILINGIR, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij, die volgens haar verklaringen het Rijk binnenkwam op 13 maart 2004, diende op 15 maart 2004 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 19 augustus 2005 de beslissing waarbij verzoekende partij de vluchtelingenstatus geweigerd werd. Verzoekende partij stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Vaste beroepscommissie voor vluchtelingen.

1.3. De Vaste beroepscommissie voor vluchtelingen verwierp op 18 augustus 2006 het door verzoekende partij tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 19 augustus 2005 ingediende beroep. Verzoekende partij stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad van State.

1.4. Via een op 21 augustus 2006 gedateerd schrijven diende verzoekende partij een aanvraag in om, in toepassing van het op dat ogenblik van kracht zijnde artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden.

1.5. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse zaken nam op 12 september 2006 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd verzoekende partij op 27 september 2006 ter kennis gebracht. Verzoekende partij stelde tegen deze beslissing een beroep tot schorsing en nietigverklaring in bij de Raad van State.

1.6. Bij arrest nr. 172.157 van 12 juni 2007 verwierp de Raad van State het door verzoekende partij tegen de beslissing van de Vaste beroepscommissie voor vluchtelingen ingestelde beroep.

1.7. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken nam op 6 november 2007 de beslissing waarbij de aanvraag van verzoekende partij om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden onontvankelijk werd verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen werden verzoekende partij op 12 maart 2008 ter kennis gebracht.

1.8. Via een op 27 oktober 2008 gedateerd schrijven diende verzoekende partij een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden.

1.9. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid nam op 17 februari 2009 de beslissing waarbij de aanvraag van verzoekende partij om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden onontvankelijk werd verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen werden verzoekende partij op 10 augustus 2010 ter kennis gebracht. Verzoekende partij diende tegen de beslissing waarbij haar aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.10. Bij arrest nr. 205.790 van 25 juni 2010 vernietigde de Raad van State het bevel om het grondgebied te verlaten dat verzoekende partij op 27 september 2006 ter kennis werd gebracht.

1.11. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 17 maart 2012, nadat verzoekende partij was aangetroffen bij een controle, de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Deze beslissing, die verzoekende partij dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is de *in casu* bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Verwerende partij werpt op dat verzoekende partij geen belang heeft bij de ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid daar aan verzoekende partij voorheen reeds verscheidenen bevelen om het grondgebied te verlaten werden betekend. Zij betoogt dat de vordering om die reden onontvankelijk is

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in

artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Het belang betreft een ontvankelijkheidsvoorwaarde waaraan ook dient voldaan te worden bij een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging (cf. W. WEYMEERSCH, "Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel." in G. DEBERSAQUES, M. VAN DAMME, S. DE CLERCQ en G. LAENEN (eds.), *Rechtsbescherming door de Raad van State 15 jaar procedurele vernieuwing*, Brugge, die Keure, 2004, 161.)

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De schorsing van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Ter terechtzitting wordt niet betwist dat verzoekende partij op 12 maart 2008 reeds een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht. Er blijkt bijgevolg niet dat de eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van het in het kader van de huidige vordering bestreden bevel om het grondgebied te verlaten verzoekende partij tot voordeel kan strekken. Verwerende partij kan immers hoe dan ook – zelfs bij een schorsing van de tenuitvoerlegging van het in voorliggende zaak bestreden bevel om het grondgebied te verlaten – het op 12 maart 2008 aan verzoekende partij betekende bevel om het grondgebied te verlaten uitvoeren. Verzoekende partij weerlegt deze vaststelling ter terechtzitting niet. Zij stelt slechts dat zij verwacht dat de Raad zal overgaan tot de vernietiging van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 17 februari 2009 waarbij haar aanvraag om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden onontvankelijk werd verklaard en stelt van oordeel te zijn dat zij ook voldoet aan de vereisten om tot een verblijf in België gemachtigd te worden. De Raad kan evenwel slechts opmerken dat zelfs indien de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot van verzoekende partij onontvankelijk werd verklaard zou vernietigd worden, dit slechts impliceert dat deze aanvraag opnieuw moet behandeld worden door verwerende partij. Het louter feit dat een verzoek om tot een verblijf gemachtigd te worden in behandeling is heeft evenwel niet automatisch tot gevolg heeft dat verzoekende partij legaal op het grondgebied verblijft en dat het haar voorheen betekende bevel om het grondgebied te verlaten niet uitvoerbaar zou zijn (RvS 6 april 2000, nr. 86.715; RvS 22 juli 2002, nr. 109.500; RvS 6 februari 2004, nr. 127.903; RvS 3 juni 2004, nr. 132.035; RvS 3 juni 2004, nr. 132.036; RvS 7 januari 2005, nr. 138.946; RvS 20 november 2006, nr. 164.950; RvS 17 november 2010, nr. 6223 (c)). In zoverre verzoekende partij aanvoert dat zij misschien in de toekomst toch nog tot een verblijf zal gemachtigd worden, moet worden geuid dat het door haar voorgehouden belang louter potentieel is en aldus niet voldoet aan de vereiste dat het aangevoerde belang zeker moet zijn. Verzoekende partij toont bijgevolg niet aan dat zij een belang heeft bij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de eerste bestreden beslissing (cf. RvS 22 maart 2006, nr. 156.746; RvS 4 augustus 2006, nr. 161.703). Er dient dan ook besloten te worden dat de opgeworpen exceptie gegrond is.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

mevr. E.VANDERSCHOMMEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN

G. DE BOECK